Tussenuitspraak Commissie van Beroep 2019-038A d.d. 23 oktober 2019
(mr. C.A. Joustra, voorzitter, prof. mr. D. Busch, J.C.H. Kars AAG CERA,
mr. E.E. van Tuyll van Serooskerken-Röell en F.R. Valkenburg AAG RBA, leden,
en mr. H.C. Dobbelaar-ten Cate, secretaris)

Samenvatting

Effectenleaseovereenkomst, toestemming echtgenoot, vernietiging overeenkomsten door echtgenoot, verjaring.
Consument heeft in 1998 effectenleaseovereenkomsten gesloten zonder instemming van zijn echtgenoot. In 2012 vernietigt de echtgenoot de effectenleaseovereenkomsten vanwege het ontbreken van haar toestemming. Zij heeft deze bevoegdheid op grond van art. 1:88 en 1:89 BW. De Bank is echter van mening dat de bevoegdheid tot vernietiging is verjaard. De Commissie van Beroep hoort getuigen over de vraag wanneer de echtgenoot bekend raakte met de effectenleaseovereenkomsten die Consument had gesloten. Op basis van de getuigenverklaringen komt de Commissie tot het oordeel dat zij in de loop van 2011 is geweest. Nu de echtgenoot de overeenkomsten vervolgens binnen de verjaringstermijn van drie jaar heeft vernietigd, is het beroep op verjaring ongegrond. De Bank dient al hetgeen Consument heeft betaald terug te betalen, te vermeerderen met de wettelijke rente en onder aftrek van het door Consument ontvangen dividend. Partijen wordt verzocht een berekening te maken van het bedrag dat de Bank moet terugbetalen.

Klik hier voor de uitspraak in eerste aanleg.

1. De procedure in beroep

1.1 De Geschillencommissie financiële dienstverlening (verder: Geschillencommissie) heeft op 18 juli 2018 een uitspraak gedaan in de zaak tussen Consument en de Bank (dossiernr. [nummer]). Consument heeft op 24 augustus 2018 pro forma beroep ingesteld tegen deze uitspraak. De Commissie van Beroep financiële dienstverlening (verder: Commissie van Beroep) heeft op 28 augustus 2018 het beroepschrift met de gronden van beroep en met bijlagen ontvangen.

1.2 De Bank heeft een verweerschrift ingediend, dat op 7 november 2018 bij de Commissie van Beroep is binnengekomen.

1.3 Consument heeft ten behoeve van de mondelinge behandeling nog nadere stukken ingediend.

1.4 De Commissie van Beroep heeft het beroep mondeling behandeld op 28 januari 2019. Partijen zijn aldaar verschenen. Consument heeft een pleitnotitie overgelegd. Tijdens de mondelinge behandeling zijn partijen overeengekomen dat er ten overstaan van een van de leden van de Commissie van Beroep getuigen worden gehoord over de vraag wanneer mevrouw [naam echtgenote] op de hoogte raakte van het bestaan van de effectenleaseovereenkomsten die Consument (haar echtgenoot) in 1998 had afgesloten.

1.5 De getuigenverhoren hebben op 18 maart 2019 plaatsgevonden ten overstaan van mr. C.A. Joustra. Van de zijde van Consument zijn gehoord mevrouw [naam echtgenote] en de heer [Consument]. De Bank heeft afgezien van het horen van getuigen. Van de getuigenverhoren is een verslag opgemaakt dat tot de processtukken behoort.

1.6 Tot slot heeft [naam gemachtigde C] bij e-mail van 28 maart 2019 nog een korte toelichting gegeven naar aanleiding van de getuigenverhoren. Namens de Bank heeft mr. [naam 1] een "akte uitlating na getuigenverhoor" ingediend.

2. De procedure bij de Geschillencommissie

Voor het verloop van de procedure bij de Geschillencommissie verwijst de Commissie van Beroep naar de uitspraak van de Geschillencommissie van 18 juli 2019 (gepubliceerd onder nummer 2018-437).

3. Inleiding op de beoordeling van het beroep

3.1 De Commissie van Beroep gaat uit van de feiten die de Geschillencommissie heeft vermeld in het bindend advies van 18 juli 2018. De feiten zijn niet betwist en worden voor zover relevant aangevuld met enkele andere feiten die tussen partijen vaststaan. Kort gezegd gaat het om het volgende.

(i) Consument heeft in mei 1998 twintig effectenleaseovereenkomsten (met de naam: 'Levob Hefboom Effect') gesloten met een looptijd van tien jaar. Op basis daarvan heeft hij een bedrag van € 136.134,06 geleend, welk bedrag de Bank vervolgens voor rekening en risico van Consument heeft belegd. Consument was gedurende de eerste vijf jaar maandelijks 0,950% rente verschuldigd. Na verloop van vijf jaar is de hoogte van de rente opnieuw vastgesteld.

(ii) De overeenkomsten zijn in maart 2006 voortijdig beëindigd. Er was toen sprake van een totale restschuld van € 49.836,80. Consument heeft deze restschuld niet aan de Bank voldaan.

(iii) Bij brief van 12 januari 2012 heeft de echtgenote van Consument, mevrouw [naam echtgenote] (hierna: de echtgenote) aan de Bank te kennen gegeven dat zij de effectenleaseovereenkomsten vernietigt vanwege het ontbreken van haar toestemming voor het aangaan van die overeenkomsten.

(iv) Bij brief van 16 januari 2012 heeft de Bank geantwoord dat zij de vernietiging niet erkent.

3.2 In deze procedure heeft Consument een bedrag van € 159.090,40 gevorderd. Hij heeft onder meer aangevoerd dat zijn echtgenote de hiervoor genoemde effectenleaseovereenkomsten buitengerechtelijk heeft vernietigd op grond van art. 1:88 en art. 1:89 BW.

3.3 De Bank heeft een beroep gedaan op verjaring (art. 3:52 BW). Zij heeft aangevoerd dat de echtgenote tijdens de looptijd van de overeenkomsten van het bestaan ervan niet onkundig kan zijn gebleven. Zij heeft daartoe erop gewezen dat de correspondentie over deze

overeenkomsten naar het woonadres van Consument en zijn echtgenote werden verzonden in enveloppen waarop de naam van de Bank duidelijk zichtbaar was.

3.4 De Geschillencommissie heeft de vordering afgewezen. Zij heeft onder meer geoordeeld dat Consument in het geheel niet heeft gereageerd op de hierboven onder 3.3 bedoelde stelling van de Bank, hoewel dat wel voor de hand had gelegen. De Geschillencommissie heeft daarom het beroep op verjaring gehonoreerd.

4. Beoordeling van het beroep

4.1 In beroep stelt Consument allereerst – kort gezegd – dat de bevoegdheid van zijn echtgenote om de effectenleaseovereenkomsten te vernietigen, niet is verjaard en dat de overeenkomsten rechtsgeldig zijn vernietigd. De Commissie van Beroep heeft hierover het volgende oordeel.

4.2 De effectenleaseovereenkomsten die Consument heeft gesloten, moeten worden aangemerkt als huurkoop / koop op afbetaling. De echtgenote had de bevoegdheid de effectenleaseovereenkomsten op grond van de art. 1:88 en art. 1:89 BW te vernietigen vanwege het ontbreken van haar toestemming voor het sluiten van deze overeenkomsten.

4.3 De rechtsvordering tot vernietiging verjaart drie jaar nadat de bevoegdheid om de vernietigingsgrond in te roepen, aan degene aan wie deze bevoegdheid toekomt, ten dienste is komen te staan (art. 3:52 lid 1 BW). Dat wil in dit geval zeggen: drie jaar nadat de echtgenote bekend raakte met het bestaan van de effectenleaseovereenkomsten die haar man had gesloten. Als de rechtsvordering tot vernietiging van de effectenleaseovereenkomsten is verjaard, kunnen deze overeenkomsten niet meer buitengerechtelijk worden vernietigd (art. 3:52 lid 2 BW).

4.4 De Bank voert aan dat in dit geval sprake is van verjaring omdat de echtgenote al meer dan drie jaar vóór de buitengerechtelijke vernietiging (die dateerde van 12 januari 2012) bekend is geraakt met het bestaan van de effectenleaseovereenkomsten. Consument heeft echter betwist dat de vordering tot vernietiging is verjaard en heeft aangevoerd dat hij zijn echtgenote pas in 2011 op de hoogte heeft gebracht van het bestaan van de effectenleaseovereenkomsten. Op de Bank rust de bewijslast van de feiten en omstandigheden waaruit kan worden afgeleid dat de echtgenote al eerder dan op 12 januari 2009 bekend was met het bestaan van de effectenleaseovereenkomsten.

4.5 De Bank heeft daartoe aangevoerd dat de correspondentie ter zake van de effectenleaseovereenkomsten naar het woonadres van Consument en zijn echtgenote is verzonden. Deze correspondentie kan de echtgenote niet zijn ontgaan omdat de enveloppen opzichtig de naam van Levob vermeldden. De betalingen die Consument in het kader van deze overeenkomsten heeft gedaan zijn verricht vanaf de gezamenlijke en/of-rekening van Consument en zijn echtgenote. Het bestaan van de overeenkomsten was volgens de Bank dan ook kenbaar uit de bankafschriften die mede aan de echtgenote waren gericht. Ook uit de (gezamenlijke) Belastingaangiftes moet het bestaan van de overeenkomsten zijn gebleken, omdat er in de loop der jaren in totaal een bedrag van € 15.941,33 aan dividend

is uitgekeerd. De Bank concludeert dat uit deze gegevens volgt dat de echtgenote reeds in 1998 van de overeenkomsten moet hebben geweten, althans meer dan drie jaar voordat zij de overeenkomsten buitengerechtelijk heeft willen vernietigen.

4.6 Het staat vast dat Consument en zijn echtgenote een en/of-rekening hadden en dat de betalingen op grond van de effectenleaseovereenkomsten werden verricht vanaf deze bankrekening. Naar het oordeel van de Commissie van Beroep levert dit een vermoeden ten gunste van de Bank op dat de echtgenote al voor 12 januari 2009 op de hoogte was van de effectenleasovereenkomsten (vgl. HR 17 februari 2012, ECLI:HR:NL:2011:BU6506). Consument kan dit vermoeden echter ontzenuwen. De Commissie van Beroep zal hieronder toelichten dat zij van oordeel is dat Consument daarin is geslaagd.

4.7 Consument heeft aangevoerd dat hij zijn echtgenote pas eind 2011 na een pensioen-bespreking met een adviseur op de hoogte heeft gebracht van het bestaan van de effectenleaseovereenkomsten. Hij stelt dat de correspondentie van de Bank is gestuurd naar het adres waarop ook zijn bedrijf is gevestigd en dat alle correspondentie – ook de correspondentie van de Bank – bij zijn bedrijf binnenkwam. Zijn vrouw bemoeide zich absoluut niet met de bedrijfsvoering, maar hield zich uitsluitend bezig met het huishouden en de opvoeding van de kinderen en de kleinkinderen. Consument heeft de overeenkomsten op eigen initiatief gesloten, zonder medeweten van zijn vrouw. De bedoeling was dat de overeenkomsten (mede) als pensioenvoorziening zouden dienen. Zijn echtgenote hield zich niet met de financiële zaken bezig. Consument schaamde zich voor het enorme verlies dat hij had geleden. Hij heeft besloten het bestaan van de overeenkomsten aan zijn echtgenote op te biechten toen het echt niet anders meer kon.

4.8 Consument heeft ten behoeve van de mondelinge behandeling een verklaring van zijn echtgenote overgelegd. Zij heeft de verklaring op 9 januari 2019 ondertekend. In de verklaring is het volgende is te lezen:

"Eind 2011, na een pensioenbespreking met de heer [naam gemachtigde C] en mijn echtgenoot (…) vanwege het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd op 17 juni 2012, ben ik (…) op de hoogte gebracht van een faliekant mislukte oudedagsvoorziening 'Het Levob Hefboom Effect' (…). Ik heb vervolgens op 12 januari 2012 vanwege het ontbreken van mijn schriftelijke toestemming buitengerechtelijk vernietigd op grond van artikel 1:88 BW en 1:89 BW.
(…)
We zijn inmiddels zes jaar verder en Levob stelt nu dat ik al voor 12 januari 2009 van de contracten moet hebben geweten, vanwege het betalingsverkeer via bankrekeningnummer xxxxxx344. Dit blijkt een zogenaamde "en/of-rekening" bij de Rabobank te zijn die naast [Consument] ook op mijn naam staat. Daardoor zou ik volgens Levob van de afschrijvingen op de hoogte geweest moeten zijn. Ook zijn er volgens Levob uitkeringen gedaan die ook zichtbaar zouden zijn geweest op mijn belastingaangifte.
Onze woning staat op het bedrijfsterrein (…) ook [het] Aannemersbedrijf [van mijn man] is gevestigd met 17 man personeel en waar ook alle correspondentie van relaties, banken, verzekeringen, belastingen en gas/water/elektrisch op het secretariaat binnenkomt. Ik bemoei mij absoluut niet met de bedrijfsvoering, maar heb mij heel traditioneel uitsluitend bezig gehouden met het huishouden en de opvoeding van kinderen en kleinkinderen.

De boodschappen worden ook nu nog meestal contant betaald, en ik heb tot 2012 ook nooit redenen gehad om naar de financiële administratie te vragen. Navraag leert dat de Rabobank bij ondernemers voor bedrijfskredieten overigens altijd zo'n en/of-rekening op naam van de eigenaar en de huwelijkspartner eist, ik neem aan dat mijn naam daarom ooit aan deze bankrekening van [Consument] is gekoppeld. Hij was kostwinner, ik heb daarbij nooit zelfstandig inkomen gehad waardoor ik ook zelf nooit belastingaangifte heb gedaan, alleen [Consument] zelf.
Kortom, zoals begin 2012 al aangegeven ben ik pas eind 2011 door de mij toen nog onbekende voormalige accountmanager de heer Jelle [naam gemachtigde C] op de hoogte gebracht van die jammerlijk mislukte oudedagsvoorziening 'Het Levob Hefboom Effect'."

4.9 De echtgenote heeft als getuige het volgende verklaard:

"Ik heb de verklaring die in het dossier zit, gedateerd op 09 januari 2019, vóór dit getuigenverhoor nog eens doorgelezen. Ik sta daar nog helemaal achter. Ik heb deze verklaring zelf opgesteld. Mijn man heeft mij hier en daar een beetje geholpen.
Ik beschik niet over een pasje van de bank. Alle financiële aangelegenheden werden door mijn man binnen het bedrijf afgehandeld. De loods van het bedrijf bevindt zich ongeveer tachtig meter van het woonhuis. We hebben een brievenbus voor privé en het bedrijf. Alle post ging direct naar kantoor en privé-post zoals ansichtkaarten en dergelijken nam mijn man vervolgens mee naar huis. Ik leegde de brievenbus bijna nooit, want er was altijd wel iemand die mij voor was geweest.
Ik hield mij helemaal nooit bezig met de financiën, ook niet met belastingaangifte. Dat liet ik allemaal aan mijn man over. We bespraken ook nooit zakelijke of financiële aangelegenheden samen, ook niet als het om privé zaken ging. Zo was onze rolverdeling niet.
Mijn man heeft mij nooit iets verteld over de effecten lease overeenkomsten die hij heeft gesloten. Ik wist niet dat hij sinds 2004 contact had met de heer [naam gemachtigde C] over deze overeenkomsten. Ik heb hierover pas in 2012 voor het eerst gehoord. Als ik het me goed herinner is [naam gemachtigde C] toen bij ons thuis geweest en is mij aan de keukentafel verteld dat mijn man deze overeenkomsten had gesloten. Ik ben toen heel erg boos geworden. Voor dit gesprek had ik de heer [naam gemachtigde C] nog nooit ontmoet. U houdt mij voor dat ik in mijn verklaring heb opgeschreven dat deze bespreking eind 2011 heeft plaatsgevonden. Ja, dat zou ook wel kunnen kloppen. Zo precies weet ik dat niet meer.
Op vragen van mr.[naam 1] en mr. [naam 2] antwoord ik het volgende. U vraagt mij of ik weet wat artikel 88 en 89 BW inhouden. Ik antwoord u daar op dat ik daarvan geen idee heb. Op de vraag waarom ik deze artikelen dan noem in mijn verklaring van 09 januari 2019, antwoord ik u dat ik mij dat niet kan herinneren. Ik heb de verklaring zelf opgesteld, maar ik weet niet waarom daarin wordt gemeld dat ik de effecten lease overeenkomsten heb vernietigd op grond van deze bepalingen. Het opstellen van de verklaring is als volgt gegaan. Ik heb een handgeschreven tekst aangeleverd want ik kan niet typen. Deze tekst is later door iemand anders uitgetypt, maar ik weet niet hoe dat gegaan is. Ik weet niet wie die tekst heeft uitgetypt en ik weet dus ook niet of de heer [naam gemachtigde C] invloed heeft gehad op de precieze tekst van mijn verklaring.
In 2012 heb ik een eigen pasje gekregen. Daarvoor had ik geen eigen pas. Ik kreeg toen geld van mijn man voor de boodschappen. Tegenwoordig pin ik geld met mijn pasje en betaal op die manier de boodschappen. Volgens mij had ik voor 2012 geen eigen bankrekening en ook geen en/of rekening. Ik weet dat allemaal niet precies, want ik hield me daar nooit mee bezig. Mijn voornaamste taak bestond uit het huishouden: de kinderen verzorgen, boodschappen doen en ik maakt een keer in de week het kantoor schoon.

Wij zijn ongeveer in 1980 aan [ons huidige adres] gaan wonen. De post komt heel onregelmatig, daarom zei ik dat ik zelden de brievenbus leeghaalde, in ieder geval zelden de post eruit haalde. Ik haal wel ongeveer 3x per week de krant uit de brievenbus.
Ik noemde in het verleden wel af en toe het pensioen aan mijn man. Naar aanleiding van gesprekken met familie zei ik dan iets in de trant van "gelukkig is ons pensioen goed geregeld". Mijn man bevestigde dat altijd, maar op een bepaald moment biechtte hij op dat het pensioen helemaal niet geregeld was vanwege de effecten lease overeenkomsten. Ik weet niet meer wanneer hij mij dat vertelde, maar volgens mij was dat ergens in 2011. De heer [naam gemachtigde C] was daar niet bij, maar het gesprek met de heer [naam gemachtigde C] heeft, als ik het mij goed herinner, korte tijd later plaatsgevonden. Anders dan ik eerst verklaarde is het dus niet zo dat ik van de effecten lease op de hoogte raakte in de aanwezigheid van de heer [naam gemachtigde C].
U houdt mij voor dat de B.V. volgens de Kamer van Koophandel sinds 2001 bestaat. Voor dat het bedrijf van mijn man er gevestigd was, was er geen ander bedrijf. Mijn man werkte aanvankelijk in het bedrijf van zijn vader, dat iets verderop gevestigd was. Ik weet niet of mijn man direct een B.V. heeft opgericht toen hij voor zichzelf begon. Ook in de tijd dat mijn man voor zijn vader werkte, haalde ik nooit de post op. Mijn man kwam vaak tussen de middag thuis lunchen, dan haalde hij de post uit de brievenbus en gaf mij de kaartjes en dergelijken. Zakelijke post hield hij zelf. Ik weet niet waar mijn man, voordat hij het eigen bedrijf startte, de bankafschriften bewaarde."

4.10 De zoon van Consument heeft als getuige het volgende verklaard:

"Ik ben de zoon van [Consument en zijn echtgenote]. Sinds omstreeks 1995 ben ik het huis uit. Ik woon op een paar kilometer afstand van mijn ouders. Ik weet niets over de effecten lease overeenkomsten die zij hebben gesloten. Met mijn ouders spreek ik ook nooit over hun pensioen. Ik weet niet hoe het daar mee staat.
Ik help mijn vader af en toe met het versturen van e-mails. Mijn vader kan e-mails die hij heeft gekregen wel lezen, maar het doorsturen van die e-mails vindt hij te lastig. Dan belt hij mij op en kom ik even langs. Ik heb op die manier een aantal keer e-mails naar de heer [naam gemachtigde C] gestuurd. Voor het eerst was dat op 18 april 2012. Ik heb de inhoud van de mails nooit gelezen. Ik hoefde ze alleen maar voor mijn vader te verzenden. Zoals ik het mij herinner, hebben mijn ouders nog steeds de taken duidelijk verdeeld. Mijn vader deed het bedrijf en mijn moeder zorgde voor het huishouden. Mijn moeder zei altijd: ik ga niet op kantoor zitten, daar komt ruzie van. Volgens mij is mijn vader rond 1991 voor zichzelf begonnen. Hij heeft toen een deel van het bedrijf van mijn opa overgenomen. Omstreeks 1993 heeft hij een waterbouwbedrijf overgenomen. Ik woonde in die tijd nog thuis.
Op een vraag van dhr. [naam 3] antwoord ik het volgende. Je zei net dat je het idee had dat het bedrijf de pensioenvoorziening van je ouders vormde. Daarop antwoord ik: ja, dat klopt. Ik voeg daar aan toe dat ik niet weet of mijn moeder daar ook zo over dacht.

4.11 De verklaringen die hiervoor zijn weergegeven ondersteunen de stelling van Consument dat zijn echtgenote zich niet bemoeide met de financiën; er was binnen het huwelijk sprake van een traditionele rolverdeling en de echtgenote zorgde voor het huishouding en de verzorging en opvoeding van de kinderen. De echtgenote verrichtte geen betaald werk; de boodschappen werden meestal contant betaald met geld dat zij van haar man kreeg. Uit de verklaring van de echtgenote blijkt dat zij zich er niet meer van bewust was dat er een

en/of-rekening (mede) op haar naam bestond. Tot slot heeft de echtgenote bevestigd dat zij tot in 2011 geen wetenschap had van het bestaan van de effectenleaseovereenkomsten.

4.12 Verder is de Commissie van Beroep van oordeel dat Consument aannemelijk heeft gemaakt dat de echtgenote de correspondentie van de Bank en de bankafschriften van de gezamenlijke en/of-rekening (vrijwel) nooit onder ogen heeft gehad. De echtgenote bevestigt de stelling van haar man dat dergelijke post altijd naar het secretariaat van het bedrijf van de man werd gebracht. Weliswaar waren het bedrijf en de privéwoning aan hetzelfde adres gevestigd, maar de echtgenote heeft verklaard dat zij bijna nooit de post uit de brievenbus haalde en dat enveloppen met de bankafschriften en dergelijke altijd rechtstreeks naar het bedrijf van Consument werden gebracht. De Commissie van Beroep acht het dan ook goed mogelijk dat het de echtgenote is ontgaan dat Consument geregeld post van de Bank ontving, laat staan op de hoogte was van de inhoud van die correspondentie.

4.13 De Bank heeft erop gewezen dat de (getuigen)verklaringen van de echtgenote van Consument tegenstrijdigheden bevatten, maar de Commissie van Beroep acht deze van onvoldoende gewicht om de verklaring van de echtgenote in zijn geheel als ongeloofwaardig te bestempelen. De tegenstrijdigheden houden verband met de wijze waarop de verklaring van 9 januari 2019 tot stand is gekomen. De echtgenote heeft als getuige aanvankelijk verklaard dat zij haar schriftelijke verklaring van 9 januari 2019 zelf heeft opgesteld, maar heeft later toegegeven dat zij dat niet helemaal zelf heeft gedaan, maar dat zij een handgeschreven tekst heeft aangeleverd omdat zij niet kan typen. Iemand anders heeft vervolgens de schriftelijke verklaring opgesteld, waarin – inderdaad – juridische terminologie voorkomt waarmee de echtgenote niet bekend was. De Commissie van Beroep concludeert dat de schriftelijke verklaring van 9 januari 2019 dus slechts ten dele door de echtgenote is opgesteld. Daarmee is echter nog niet gegeven dat de daarin opgenomen passages over de taakverdeling tussen Consument en zijn echtgenote, over de wijze waarop met financiële post werd omgegaan en over het feit dat de echtgenote zich niet met financiële aangelegenheden bemoeide, onjuist is. Immers, de echtgenote heeft tijdens het getuigenverhoor uitdrukkelijk te kennen heeft gegeven dat zij in zoverre achter de inhoud van de verklaring staat.

4.14 De Commissie van Beroep constateert dat de echtgenote onzeker is over het precieze moment waarop zij bekend raakte met het bestaan van de effectenleaseovereenkomsten. In de schriftelijke verklaring van 9 januari 2019 staat dat dit eind 2011 was na een pensioenbespreking met haar echtgenoot en de heer [naam gemachtigde C] over het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd van Consument op 17 juni 2012. Dit strookt met wat Consument daar zelf over zegt (beroepsschrift, p. 1, laatste alinea). Tijdens het getuigenverhoor heeft de echtgenote echter verklaard dat Consument haar al eerder had opgebiecht dat hij de effectenleaseovereenkomsten had gesloten en dat deze op een fiasco waren uitgelopen. Volgens de echtgenote was dat ergens in 2011; de heer [naam gemachtigde C] was daar niet bij, maar in haar herinnering heeft het gesprek met de heer [naam gemachtigde C] korte tijd later plaatsgevonden. De echtgenote is dus in de loop van 2011 op de hoogte geraakt van het bestaan van de effectenleaseovereenkomsten. Zij heeft

de buitengerechtelijke vernietigingsverklaring ruimschoots voor het einde van de verjaringstermijn uitgebracht.

4.15 Dit alles betekent dat het beroep van de Bank op verjaring niet slaagt. De buiten-gerechtelijke vernietiging door de echtgenote van Consument heeft succes gehad. De Bank dient al hetgeen Consument uit hoofde van de effectenleaseovereenkomsten aan haar heeft betaald, aan Consument terug te betalen, te vermeerderen met de wettelijke rente en onder aftrek van het door Consument ontvangen dividend. Consument heeft zich op het standpunt gesteld dat hij recht heeft op een bedrag van € 159.090,40. Dit bedrag is als volgt opgebouwd:

– Totale inleg:	€ 101.776,42
– Minus ontvangen dividend	€ 15.941,33
	€ 85.835,09
– Plus wettelijke rente	€ 68.255,31
– Plus kosten rechtsbijstand	€ 5.000,00
TOTAAL	€ 159.090,40

4.16 De Bank heeft de door Consument genoemde bedragen, met uitzondering van het bedrag aan uitgekeerd dividend, betwist. Volgens de Bank moet worden uitgegaan van een inleg € 77.600,00, het bedrag dat door de echtgenote van Consument is genoemd in de eerdere Kifid-procedure die over deze effectenleaseovereenkomsten is gevoerd. De Bank betwist eveneens de juistheid van het van het bedrag aan wettelijke rente.

4.17 De Commissie van Beroep kan op basis van de overgelegde gegevens niet vaststellen welk bedrag de Bank dient terug te betalen. Zo is onduidelijk is welk rentepercentage Consument na ommekomst van vijf jaar betaalde. Consument dient een zoveel mogelijk onderbouwde, nadere berekening van het terug te betalen bedrag over te leggen, vergezeld van een berekening van de verschuldigde wettelijke rente. Wat betreft de kosten voor rechtsbijstand zal de Commissie van Beroep de "liquidatietarieven" toepassen die zijn te vinden op de website van Kifid, onder het kopje "Reglementen en Statuten". De Bank zal in de gelegenheid worden gesteld hierop te reageren.

5. Beslissing

De Commissie van Beroep stelt Consument in de gelegenheid een nadere berekening van het door de Bank terug te betalen bedrag op te stellen en over te leggen. Consument dient dit uiterlijk zes weken na de ontvangst van deze uitspraak te doen. De Bank zal vervolgens de gelegenheid krijgen binnen zes weken daarop te reageren.